

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/16/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7624010226
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:7624010226.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov Ing. JUDr. Milana Husťáka a JUDr. Dominiky Volkaiovej, LL.M., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 5. marca 2026, v trestnej veci proti odsúdenej A. B., pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm. b/ Tr.zák., o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp. zn. 4PP/2/2024 zo dňa 14.1.2026 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. zamietla sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením sp. zn. 4PP/2/2024 zo dňa 14.1.2026 podľa § 68 ods. 2 Tr. zákona vyslovil, že odsúdená A. B., nar. XX.XX.XXXX sa v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody určenej uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4PP/2/2024 zo dňa 28.05.2024, právoplatným dňa 28.05.2024, kedy bola podmienenečne prepustená z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/8/2022 zo dňa 8.2.2022, právoplatným dňa 23.2.2022 v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov v spojení s uznesením Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/8/2022 zo dňa 28.6.2023, právoplatným dňa 28.6.2023, ktorým bolo rozhodnuté, že sa v skúšobnej dobe neosvedčila, a že trest v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/81/2022 zo dňa 2.12.2022, právoplatným dňa 19.1.2023 v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov nepodmiennečne so zaradením v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, osvedčila.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť okresný prokurátor. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol:

Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že odsúdenej A. B. bol pri podmienenečnom prepustení z výkonu trestov odňatia slobody okrem určenej skúšobnej doby v trvaní 15 mesiacov nariadený aj probačný dohľad vo výmere 12 mesiacov, ako aj povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčasnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a zároveň povinnosť zamestnať sa alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie.

Podľa § 68 ods. 2 Tr. zákona ak podmienenečne prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná.

V zmysle citovaného zákonného znenia, podmienkou pre vyslovenie záveru, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia osvedčil, je vedenie riadneho života počas skúšobnej doby podmiennečného prepustenia a riadne vykonanie uložených povinností, či obmedzení, pričom tieto hmotnoprávne podmienky sú dané kumulatívne a nesplnenie čo i len jednej z kumulatívnych podmienok by malo viesť k záveru o neosvedčení sa.

Pokiaľ ide o splnenie prvej z podmienok pre pozitívne rozhodnutie o osvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, tú vzhľadom na to, že odsúdená sa počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia nedopustila žiadneho protiprávneho konania v rovine trestnej, ako aj priestupkovej, možno považovať za splnenú.

Pokiaľ ide o druhú z kumulatívnych podmienok, v tomto smere odkazuje v plnom rozsahu na správu probačného a mediačného úradníka a na zjavne nedbalý prístup odsúdenej pokiaľ ide o plnenie podmienok probačného dohľadu a zároveň aj súdom uložených povinností, ktoré jej boli uložené pri podmiennečnom prepustení. Má za to, že odsúdená nevyvíjala snahu o riadne plnenie si súdom uložených povinností, ale naopak, probačného a mediačného úradníka častokrát zavádzala a riadne s ním nespocoľpracovala. Zavinením odsúdenej nebola splnená súdom uložená povinnosť, spočívajúca v podrobení sa sociálnemu výcviku alebo iného výchovného programu.

Nesplnenie vyššie uvedenej povinnosti považuje za natoľko významné, že to malo mať za následok rozhodnutie súdu o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia. Uložená povinnosť pri podmiennečnom prepustení pritom zohľadňovala konkrétne okolnosti samotného podmiennečného prepustenia odsúdenej, ktorá bola v minulosti opakovane odsúdená pre rovnaký trestný čin, a teda malo to individuálne vplyvať na osobu odsúdenej, aby sa vedela riadne začleniť do spoločnosti a aby jej náprava bola aj bez výkonu trestu odňatia slobody v celej súdom uloženej výmere, zavŕšená.

Počas výkonu probačného dohľadu od júla 2024, jej hneď v auguste 2024 bola zabezpečené spolupráca s psychologickou ambulanciou za účelom splnenia predmetnej súdom uloženej povinnosti, na čo sa odsúdená nedostavila. Sťažené zrejme boli aj ďalšie možnosti pôsobenia na odsúdenú v tomto smere vzhľadom na nie úplne rešpektovanie dohľadového plánu, ako aj stanovených termínov. Následne probačného úradníka odsúdená zrejme zavádzala tým, že má inú psychologičku, čo rovnako ako pred probačným a mediačným úradníkom, ani pred súdom nevedela relevantne potvrdiť uvedením mena psychológa. Zo samotnej správy vyplýva absolútne nezodpovedný prístup odsúdenej k samotným podmienkam podmiennečného prepustenia, ktoré považovala zjavne iba za akúsi formalitu a spoliehala sa na pozitívne rozhodnutie súdu po uplynutí skúšobnej doby podmiennečného prepustenia. Napokon, prejavom postoja odsúdenej k samotným podmienkam podmiennečného prepustenia bolo aj jej nedostavovanie sa na predvolania súdu na vytyčené verejné zasadnutia bez akéhokoľvek ospravedlnenia.

Poukazuje aj na to, že odsúdenej boli dané opakované šance a možnosti na jej nápravu v podobe trestov odňatia slobody nespojených s jeho výkonom, kde tomu tak bolo prvotne aj v prípade jedného z trestov odňatia slobody, z ktorého výkonu bola podmiennečne prepustená (trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T 8/2022 z 08.02.2022), ktorý bol po rozhodnutí o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia premenený na trest nepodmiennečný (uznesením Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T 8/2022 z 28.06.2023). Z uvedeného trestu odsúdená v podstate vykonala iba pár dní (9 dní) a záver súdu o osvedčení v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia aj vzhľadom na vyššie uvedenú skutočnosť, spočívajúcu v premene pôvodne podmiennečného trestu na trest nepodmiennečný, sa javí ako neprimerane mierny.

Pokiaľ ide o argumentáciu súdu o neprimeranej záťaži pre štát, to nemožno považovať za dôvod vyvažujúci to, že náprava odsúdenej zrejme nenastala (individuálna prevencia). V širšom rozmere je potrebu výkonu uloženého trestu odňatia slobodu v celej súdom uloženej výmere, v prípade porušenia a nerešpektovania podmienok podmiennečného prepustenia nutné vidieť aj v rovine generálnej prevencie.

Vzhľadom na uvedené považuje sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4PP 2/2024 za dôvodnú a navrhuje, aby nadriadený súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na rozhodnutie, prípadne, aby sám podľa § 68 ods. 4 Tr. zákona vyslovil, že odsúdená A. B. sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia neosvedčila a zvyšok nevykonaného

trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T 8/2022 zo dňa 08.02.2022, právoplatným 23.02.2022 v spojení s uznesením Okresného súdu Bardejov sp zn. 2T 8/2022 z 28.6.2023, právoplatným dňa 28.06.2023 v trvaní 11 mesiacov a 22 dní vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti okresného prokurátora podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nie je dôvodná.

Sťažnostný súd sa v celom rozsahu stotožnil so správnym a zákonným rozhodnutím prvostupňového súdu, ktorý zohľadnil všetky relevantné okolnosti prípadu a kritéria stanovené zákonom a dospel k primerane odôvodneným právnym záverom.

K sťažnostným námietkam sťažovateľa krajský súd uvádza, že odsúdená bola osemkrát súdne trestaná, v každom prípade išlo o trestné činy ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 Trestného zákona. Odsúdená má tri deti a žiadne už nie je školopovinná, teda recidíva trestnej činnosti u odsúdenej nehrozí. Z toho dôvodu argument sťažovateľa, že povinnosť uložená pri podmienenom prepustení odsúdenej, ktorá bola v minulosti opakovane odsúdená pre rovnaký trestný čin, a teda malo to individuálne vplývať na osobu odsúdenej, aby sa vedela riadne začleniť do spoločnosti, a aby jej náprava bola aj bez výkonu trestu odňatia slobody v celej súdom uloženej výmere, zavŕšená, stráca význam.

Oboznámením sa so správou probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Bardejov nemožno dospieť k záveru, že by odsúdená dohľadový plán nerešpektovala a absolútne nezodpovedne by pristupovala k uloženým povinnostiam. Zo záverečnej správy probačnej a mediačnej úradníčky vyplynulo, že bola zaradená do probácie dňa 19.06.2024 a zúčastnila sa 6 probačných kontrol. Prvá kontrola sa uskutočnila dňa 15.07.2024. Posledná sa uskutočnila dňa 30.05.2025. Dohľadový plán rešpektovala s výhradami, jeden termín mala neospravedlnený, jeden ospravedlnila dodatočne a dva termíny omeškala o niekoľko dní. Odsúdená má ukončené základné vzdelanie. V období od júla 2024 do mája 2025 predložila úradníčke doklady o tom, že si hľadá prácu, a to za každý mesiac zvlášť, čím si splnila túto povinnosť. Nesplnila si povinnosť zúčastniť sa programu sociálneho výcviku. Pri zohľadnení osoby odsúdenej, prostredia z ktorého pochádza a v ktorom žije, rozsahu, v akom participovala na dohľadovom pláne a predpokladanej obavy zo špeciálnej recidívy, krajský súd dospel k názoru, že v danom prípade nie je namieste prísny formalistický prístup. Naopak, v súlade s rozhodnutím súdu prvého stupňa zastáva sťažnostný súd názor, že odsúdená preukázala potrebný stupeň nápravy a záujmu viesť riadny život a ďalší výkon trestu odňatia slobody by reálne nesplnil u odsúdenej svoj účel.

Vzhľadom na uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.